

Heptacodium miconioides
heptakodium chińskie

Heptacodium miconioides (heptakodium chińskie) zostało odkryte w 1907 roku w chińskiej prowincji Hubei przez angielskiego kolekcjonera roślin i botanika Ernesta Wilsona, a następnie opisane przez niemieckiego botanika Alfreda Rehdera. Drzewo to rozpowszechniło się dopiero od 1980 roku, dzięki nasionom z ogrodu botanicznego Hangzhou w Chinach. W przyrodzie heptakodium jest rzadkie, występuje w niewielkich populacjach w chińskich prowincjach Anhui i Zhejiang. Szczególną jego właściwością jest to, że w uprawie rośnie większe niż w naturze. Gatunek uzyskuje do ośmiu metrów wysokości przy sześciu metrach szerokości i tworzy kapryśną koronę – okrągłą bądź w kształcie wazonu.

Kremowo-biała kora *Heptacodium miconioides*, która łuszczy się w długich kawałkach, jest atrakcyjna przez cały rok, ale wyróżnia się przede wszystkim zimą. Drzewo ma tropikalny wygląd ze względu na trzy przeplatane, czerwonawe żyłki na ciemnozielonych, falowanych liściach o gładkich krawędziach. Jesienią liście czasami przebarwią się na fioletowo-zielony. Chociaż Alfred Rehder nazwał gatunek Heptacodium (*hepta* oznacza siedem w języku greckim), każdy baldach składa się z sześciu kwiatów. Pąki kwiatów formują się już w czerwcu, po czym pod koniec sierpnia pojawiają się pachnące kwiaty, które pozostają na drzewie do początku października. Ze względu na późne i obfite kwitnienie, gatunek jest atrakcyjny nie tylko dla ludzi, ale także bardzo cenny dla pszczół. Po kwitnieniu pojawiają się czerwono-fioletowe owoce, które wiszą na drzewie przez dłuższy czas.

Heptacodium miconioides często stosuje się jako drzewo wielopienne w ogrodach i środowiskach parkowych, gdzie drzewo ma sporą wartość dekoracyjną przez cały rok. Jednak gatunek sprawdza się też jako drzewo wysokopienne, niski krzew, a nawet bonsai do przycinania. Heptakodium chińskie rośnie zdrowo na wilgotnej i bogatej w próchnicę, ale przepuszczalnej glebie, jest dość odporne na suszę, choroby i szkodniki. Chociaż drzewo dobrze znosi nawet sporo cienia, to jednak jego owoce zabarwiają się na czerwony kolor jedynie na nasłonecznionych stanowiskach.

KOLORY SEZONOWE

TYP NASADZEŃ

rodzaje drzew: drzewa pienne, drzewa półpienne, drzewa wielopniowe, drzewa charakterystyczne, krzewy soliterowe | **Topiary na pniu**: wielopniowa parasolowata

ZASTOSOWANIE

Lokalizacja: park, pas zieleni, duży ogród, mały ogród, patio, cmentarz | **Chodnik**: brak | **Koncept nasadzeń**: Nasadzenia miejskie

CECHY

Kształt korony: szeroka odwrotnie jajowata | **Struktura korony**: półotwarta | **Wysokość**: 4 - 8 m | **Szerokość**: 3 - 6 m | **Strefa mrozoodporności**: 5A - 9B

WYMAGANIA

Wiatr: umiarkowanie odporne na wiatr | **Gleba**: less, glina piaszczysta, lekka glina, gleba piaszczysta, gleba ilasta | **Stopień użynienia**: średnio zasobna w składniki odżywcze, zasobna w składniki odżywcze | **Poziom nawodnienia gleby**: sucha, wilgotna | **Stanowisko**: słoneczne, półcieniste | **Odczyn gleby**: kwaśny | **Rośliny pożyteczne**: pszczoły, motyle, ptaki, wartość nektaru 1, wartość pyłku 0 | **Ekstremalne warunki**: tolerancja na suszę

PLANTKENMERKEN

Kwiaty: wiechy, efektowne, stojące, zapach kwiatowy | **Kolor kwiatów**: biały | **Termin kwitnienia**: sierpień - październik | **Kolor liści**: ciemnozielony | **Liście**: opadające zimą, lancetowate, matowe, faliste | **Kolor jesienią**: brązowy, fioletowy | **Owoce**: efektowne, jagody | **Kolor owoców**: czerwonofioletowy | **Kolor kory**: złotożółty, jasnobrązowy | **Kora**: łuszcząca się | **Kolor pędów**: złotożółty | **Pędy**: nagie | **System korzeniowy**: płytki

EBBEN trees since 1862

TreeEbb